

CIVITADANIA

SETMANARI D'ESQUERRES

ANY II

La Bisbal, 11 de Maig de 1933

NUM. 56

EDITORIAL

DINTRE CASA

La crida de Francesc Macià, la crida de Lleida, vingué en un moment oportú a obrir els braços a tots els homes que lluitaven ensem per Catalunya i per la República socialment i ideològicament esquerrana. Homes de capacitat reconeguda oïren la paraula, l'invitació de l'apòstol de les llibertats catalanes i d'aquella invitació en fou penyora l'engrandiment d'Esquerra Republicana.

No tenim res a dir contra aquells nou ingressats al partit avui governant a Catalunya que senten l'identificació amb els ideals esquerrans que informen el partit acapdillat pel venerable President de la Generalitat. Però sentim dintre el nostre ésser una ferida dolorosa cada vegada que comprovem l'acostament al nostre clos dels grimpadors sense consciència, dels avantatgistes professionals de la política que cerquen el redós dels partits que detenten el poder rera la dèria de satisfer les seves ànsies innobles de caciqueig i de domini. Mai serà prou espès el sedàs que faci tria dels elements nou-vinguts a Esquerra Republicana. Sobretot, entre els tocarardans arribats a darrera hora com uns naufragats del mal, com uns vulgars pistolers, per bé que operin sense l'arma homicida.

Principalment als poblets i vilatges, la riuada de nou vinguts es una riuada tèrbola. Desespesseïr-la és un deure cívic, allunyant del nostre clos tots els indesitjables, que dintre casa serien un estigma i un perill i posats enfront com els hi correspon no més són uns enemics visibles.

Ens permetem cridar l'atenció dels organismes directores d'Esquerra Republicana prop d'aquest particular. A tot Catalunya els indesitjables pugnen per ficar-se dins les nostres rengleres, ara més que mai. Guerra als grimpadors doncs, als avantatgistes sense ideal, als quals s'han de tancar amb pany i clau les nostres portes. Com més fermesa tinguem en rebutjar-los més fort i més gloriós serà el jove partit d'Esquerra Republicana. Per contra, si podien filtrar-se per manca d'energies en pronunciar un no que sovint esdevé totalment necessari, ells serien la mala llevor que impossibilitaria de fruitar al nostre partit, el qual s'en menaria per camins d'esterilitat absoluta.

A les terres gironines també hem de sostenir la lluita cívica contra els ocellots que sempre estan a l'aguait. No volem gent indesitjable. No volem cacics, ni republicans d'ocasió. No volem homes immorals que tenen de la política un concepte inconfessable. Ara mateix aquella mala gent de Belcaire que ja té un peu dins el nostre partit, ha d'ésser-ne foragitada. Si no es fes per companyerisme amb els amics republicans i catalanistes, federals de tota la vida, caldria fer-ho per dignitat col·lectiva i per esperit de justícia. No hi han de valer els títols ni la preponderant condició social d'un ex-batlle de la dictadura. Per secretari municipal que es sigui, per més cabals i propietats que es posseïxin, tot això no pot pas fer oblidar la vella història negra dels set anys de dictadura militar, amb les consegüents persecucions i atropellaments damunt els homes nobles del partit federal del Baix Empordà. Naturalment que tot això no ho escrivim pas pensant que si no ho fèiem el senyor Costals i següents entrarien a Esquerra Republicana amb tot el bagatge de les seves «habilitats» polítiques. No creiem que ningú pugui tenir interès a posseir mitja dotzena d'afiliats més, de companys de partit més, que no honoren cap organització i que representarien sempre el retorn als procediments de la decrepita organització monàrquica. Altrament caldria saber si realment serien uns companys més dintre l'Esquerra, en el cas utòpic d'un ingrés que no pot ésser realitat, puix que ja sabem el que va passar amb aquests senyors quan les eleccions de diputats al Parlament català. Si aleshores uns mateixos individus eren representants del Partit Radical, del Bloc Obrer i Camperol i d'aquella candidatura que tenia el nom tan llarg i que encapçalava el senyor Baldori Juscafressa, en l'avenir aquests senyors seguirien amb la representació d'aquests grups a Belcaire, amb l'afegiment del nostre.

Farà bé el Comitè Comarcal del partit Federal de Girona, en barrar les seves portes al pas dels elements que no tinguin una història ben diàfana. Guerra als indesitjables, sien dels colors que sien. No els deixem apropar al clos si no volem que s'embruti. Vigilem-los, que si per el descuit o per inèrcia els deixàvem entrar aleshores podríem dir que els forasters ens haurien tret de casa nostra, puix que per dignitat no voldria viure sota un mateix sostre polític amb representants del caciquisme envilit i repugnant que la República ha vingut a arrear en bona hora.

Aviat, quan es declari vaga general, hi haurà més víctimes que vaquistes.

Caotisme i res més

Barcelona ha tornat viure uns moments d'engúnia. Ha tornat sufrir una explosió d'aquesta lluita intestinal que fa anys la m.r.a. És fatal. Barcelona sembla estar condemnada a viure sempre amb aquesta febre, en plena inquietud. I així l'estimem, que no l'hem coneguda d'altra manera.

Vaga general per 24 hores. Ha nascut morta, sense l'escalf de l'obrer, que ja es mira amb recel els nostres engendrats per la Confederació.

Fem punt (el contrari semblaria plagiem les plomes a sou de qual-sevol empresa) i contemplem amb tota la imparcialitat possible els fets.

Vaga general. Impopular, però sonada. Malgrat oferir el nostre apoi als «lliguers», primer, (lleguixis «La Veu») i als «escamots» després, si hagués estat necessari per a que no fos interrompuda la vida de la ciutat, no condemnem del tot la vaga.

No intentarem, tampoc defensar-la. L'assassinat, al port, dels dissortats carreters esquiroles, no té disculpa... però aquests darrers dies s'ha parlat tant de il·legalitat, i hem vist i sentit contar també tantes il·legalitats...

Resumim: Morts; ferits; jornals que no es cobren, però que, per això no deixaràn de fer falta; represàlies; i el «Manuel Arnús» fent via mar endins, mentres algú es fregarà les mans amb fruïció.

Què s'ha guanyat? Interrompre breus moments la vida de la sofer-ta Barcelona, res més. Ningú pot vantar-se d'haver vençut.

El conflicte del Port segueix en peu. I és aquest aspecte que es dreça amenaçador pertorbant la tranquil·litat de la ciutat. I és l'arma que, a falta d'altres, ha esgrimit la F. A. I. per als seus inconfessables manegis.

L'obrer descontent, està propens a totes les follies. Cal evitar, doncs tots els conflictes de fàcil solució. I si per descuit o feblesa, hem de contemplar com uns desaprensus burlant-se de tot, fins de l'autoritat del President de Catalunya, donen peu a un altre espectacle com el que ens ocupa, aguantem el cop de la manera que podem, i no condemnem implacablement els obrers que en un moment d'encegament i atíats per la F. A. I. es llençin a alterar l'ordre, que d'ells no és tota la culpa.

IMPRESSIONS

L'ACTE DE DIUMENGE A FOIXÀ.

Aquell poble de cases escampades enclavat en el fons d'unes muntanyes, abandonat, sotmès fins fa poc al jou caciquista, ha dit eloqüentment que ja n'hi havia prou de viure èpoques de misèria moral i humana. Foixà es desperta i vol viure al ritme dels moments actuals.

Diumenge passat un grup d'entusiastes propulsors de l'ideari d'E. R. de C., amb Josep Fàbrega al cap, anàrem a parlar al poble dels nostres ideals, propòsits i aspiracions. J. Roura Illa, J. Molla Aliu, Gumer-sind Sardà, Joan Ballesta i finalment el nostre mic, el diputat al Parlament de Catalunya, J. Fàbrega i Pou parlaren amb claretat sincera i digna. No volem ací comentar les peroracions que es pronunciaren sinó que escriurem unes notes breus, p' reses el vol, súbtis i lleugeres.

Mentiriem si diguéssim que l'aspecte moral que ens oferí Foixà, és complaent. No! Foixà, és per desgràcia, el poble que fins avui ha viscut enrera, molt enrera. Infants de set o vuit anys fumant afanyosament amb l'imbecilitat,—que ací no és cap mot pejoratiu,— més manifesta, reflectida amplament en llurs rostres. Dones entrades en anys, que riuen, que parlen, que criden, i que no saben certament ni de que riuen, ni de que parlen, ni de que criden. Joves jugant ruidosament, cridant, event, fent ximpleries. I sobretot molta incultura. Molts joves analfabets, que ni saben signar, ens deia compungit l'amic Josep Falgueron i Martí.

Fins avui Foixà havia viscut en un estat indignant de misèria espiritual. Per anar al poble existeix un camí dolentíssim i intransitable. Ara la Generalitat ens diuen que els n'hi farà un de nou.

I totes aquestes ànimes pobres d'esperit i segurament de recursos, en poden donar les gràcies al caciquisme del temps de la Monarquia, digne d'èpoques medievals. Avui, el poble però, començar a ésser lliure. Avui Foixà, es redreça, avui uns homes han organitzat un acte esquerrista, un altres homes hans aplaudit amb entusiasme, unes noies — dignes, gràcils, valentes,—han passat a clavar en les nostres solapes unes llaçades simbòliques de Catalunya i República. Avui hom ja s'a-

(Passa a la plana 3)

Mestre Rodamón

I

Fa anys, l'anar a París era quelcom; avui quasi no és res. Prens l'express a Flassà i en uns instants ets a Figueres. Encara no has tingut temps de donar un cop d'ull admirat al Pirineu, a l'esquerra, i un esguard melangiós cap a la badia de Roses, a la dreta, i ja et sents contrariat dintre la nit d'un túnel. I de seguida, entre túnel i túnel, desmunt i desmunt, marjades de vinya i el sobtat miracle d'unes cales lluminoses, et trobes, sense adonar-te'n a Port-Bou, a l'estació de Port-Bou.

Quina estació tant mateix! No sents un orgull d'ésser espanyol? Un orgull ben relatiu. Ja pel camí t'han demanat el passaport; ara l'hauràs de tornar a exhibir, bo i confessant els cabals que portes, després de passar pel tràfec, gairebé inútil, d'obrir i tancar les maletes, Beneïda Administració! Sort que tot es fa depressa i bé gràcies a dos jovincels discrets i formosos, vestits com dos almiralls, que fan com de porters de l'Estranger.

I altra vegada al tren que desseguida xiula i s'estremeix i en un santiament et planta a Cerbère. Ja ets a França!

Però és ben bé França? Ningú ho diria. Si tothom parla català, si arreu es veuen les mateixes fesomies, els mateixos cabells, el mateixos ulls, la mateixa vivacitat... No en fassis cas; és que tots som mediterranis, tots rebem els mateixos dons de la natura. Esplèndits dons, veritat? Sí, esplèndits. Pobre natura! Com els malgastem, aquests esplèndits dons; com els malmenem amb la nostra inveterada ordinària! Els mediterranis d'aquí encara ho semblen més ordinàris que els d'allà. Que no veus com van guarnits els mossos de l'estació? D'on les han tretes aquestes gorretes, aquestes bruses estrofolàries aquests cinturons i aquestes sabatasses? Mira els empleats de més categoria; semblen vestits en la «guardarropia» d'un teatre de quinta classe...

I no obstant, ves-los observant ocupats en llurs quefers, similars als de llurs col·legues de l'altra banda del túnel. Aviat constataràs entre els dos estols una enorme, una pregonera diferència. En els nostres hi has trobat sempre, en general, una cortesia aparatosa, una insolència amable, una familiaritat prompte a convertir-se en agressió, una certa distinció nativa ofegada per un parlar groller i una gesticulació plebea. Mira els d'aquí sense fixar-te en llur malgirbada indumentària. No et semblen modestos, disciplinats d'instint, amables sense ostentació, de maneres respectuoses, de parlar correcte i fina educació?

De manera que per l'humil embaixada dels mossos de l'estació de Cerbère, et vas sentint penetrat per les flaires de la dolça França, terra d'urbanitat, de civisme, de cultura. No te'n sents reconfortat i fins a cert punt engelosit, tu, català que

voldries una Catalunya menys petulant, menys rural, més disciplinada i més culta?

Amb aital disposició d'esperit el teu pas per França ha d'ésser-te profitós: d'una banda un curs d'emulació en presència de valors que aquí abunden i a casa nostra manquen o escassejen; de l'altra un curs d'afirmació patriòtica en constatar l'absència o la migradesa d'alguna de les nostres virtuts en aquest país tan admirat i respectat. Perquè no t'has de fer il·lusions tampoc... França, com tots els països del món, es un teixit de qualitats i de defectes.

Mes afanyem-nos, que les andanes es van buidant i la locomotora s'impacienta i sospira, tant temps empresonada en la penombra de la rònega estació.

Quina meravella! El nostre paisatge era magnífic: el Ter, el Fluvià la plana de Figueras enquadrada pel Montgrí, la ratlla del mar i la barrera d'atzur qui del cap Norfeu corre cap a Camprodon i baixant per Olot arriba, diluint-se, fins al Montseny i que culminen al nord-est les crestes del Canigó! I després ja en plena ondulació muntanyenca les valls de Llansà i de Culera amb llurs platges resplandents! Però sense parcialitat patriòtica o antipatriòtica—dixoses pàtries—el paisatge de Banyuls a Port Vendres, de Port Vendres a Colliure i de Colliure a Argelès és, de molt, superior al nostre. Vés, sinó, de la finestreta de dreta a la finestreta d'esquerra i digues si havies vist mai uns panorames més tràgics i idíl·lics a l'enssem, un maridatge més armoniós de marina i muntanya, els dos elements més característics de la Natura.

Observa la muntanya s'aixeca amb braó insospitada arran mateix de les ones mediterrànies i, replegant-se aquí, aixamplant-se allà, es redreça cada volta més valenta, més intrépida fins assolir les boires i nuvolades de les grans altituds entre les quals, a l'atzar dels vents apareixen a intermitències la Torre de la Massana i les runes de la Madeloc. Mes ço que dona a aquesta muntanya un segell inconfusible són les seves vinyes llegendàries. Així que arriba la primavera, tots els seus ondulats contraforts, fins al peu de l'aigua blava, es cobreixen d'amples, d'exuberants garlandes d'esmeragdes, i a la tardor, després de l'espasme diví que li ha costat tota la fèrvida llevor de ses entranyes, nua de fruit, però roenta enfol·lida de desig d'ésser novament fecundada, ostenta les seves gales marcides, però més eròtiques que mai, amb una règia, amb una imparcial magestat. Així Messalina en el desordre de les seves nits luxurioses.

Després d'Argelès senta't i acluca els ulls per tal de perllongar aquella visió augusta. Res mereix una atenció especial, llevat de la torre del monestir d'Elna que el tren assoleix després d'una curva immensa i dels estanys de Salses i de Bages, bells de tant monòtons que són. Però obre els ulls si tant mateix ets

aimant de la llum mediterrània. Ella sola és un tresor; tot ho avalora fins les coses més humils. Què serien les ondulades planes que el tren recorre entre Narbona i Carcassona sense aquesta llum de miracle? Sadollèm-nos-en ara que hi som; aviat s'anirà esmortuint i canviant per a convertir-se en la llum nòrdica tan sols bella verament en les clares matinades i en els capvespres de tardor.

Veus Carcassona? Res de l'altre n n; però mira la «Cité»... Es una cosa única, una veritable meravella. Una entera ciutat medieval amb dos recintes fortificats i una cinquante-na de torres construïdes unes pels romans, altres pels visigots, altres pels reis de França... I tot posat damunt d'un turó des del qual s'oviren les més suaus perspectives. I tot restaurat i entretingut i en sa major part habitat per gent feliç, conscient de la sort que el destí els

ha atorgat de viure en aquell lloc de somni!

Com corre el tren! Ja passem per Castelnaudary; aviat serem a Tolosa. Tolosa, la vila dels Jocs Florals del mite de Clemencia Isaura, de la Catedral esguerrada, del prodigi romànic de Sant Serní... Però el sol corre més que el tren. Les llusors del crepuscle van minvant, la nit s'apropa. Pobres viatgers atrafagats i inquietos! Per cada cosa que tasteu mil coses us estan vedades. Ja la potent bombeta elèctrica us estorba la melangiosa contemplació del segon crepuscle tan suggeridor en aquestes blanques solituds com en mig dels més esplèndits panorames. Resignem-nos a passar la nit, la llarga nit, l'única veritable cosa esgarriofosa per a nosaltres, viatgers atrafagats i inquietos, Pacientem en gràcia a la meravella que demà dematí ens espera. Meravella? París!!!

Mestre Rodamón
VISIONS

40%
DE ECONOMIA

i la garantia d'un funcionament perfecte durant molts anys, testimoniats per milers de referències de tota Espanya, vos ofereix la calefacció

IDEAL CLASSIC

DEMANEU FASCICLES GRATUITS A
ANICET TARRADELLES
Diputat Caimó 3 — LA BISBAL
PRESSUPOSTOS GRATIS

Casa ALBERT

LA BISBAL

▼▼▼

AQUESTA MARCA ES
SENYAL DE QUALITAT

Grans tallers de Sastreteria i Confecció

Preus sense competència

NOVES

Dilluns vinent a la veïna població de Palamós tindrà lloc l'enllaç del nostre estimat director En Josep Molla Aliu amb la gentilíssima senyoreta Na Dolors Ribas Gri, col·laboradora també de «Ciutadania». L'acte tindrà lloc amb caràcter civil.

Felicitem a la parella i els desitgem tota mena de prosperitats en la vida nova que van a emprendre.

—Pel conegut jove En Joan Llagostera ha estat demanada la mà de la simpàtica senyoreta Na Maria Marull i Basacomes de Casavells.

—Així mateix ha estat demanada la mà de la senyoreta Carme Vigo, germana del nostre company de redacció Emili, pel jove Lluís Salvà. Enhcrabones!

La senyora del nostre company de redacció Joan Arqueros, ha infantat un xamós nen que ha portat la natural alegria als seus pares, el qual ha estat inscrit al Jutjat Municipal amb el nom de Joan.

La més cordial felicitació a l'amic Arqueros i senyora.

L'encarregada del centre telefònic de nostra ciutat ens comunicà que el dia 14 de maig es tancarà la llista d'abonats, en la qual figuraran totes les altes que es produeixin fins l'esmentada data i les variacions que es sol·licitin en l'oficina de la companyia.

Ha traspassat la senyora Maria Leal, la qual ha estat enterrada civilment. (R. E. P.)

S'ha recollit un colom missatger a casa de l'industrial flequer Francesc Vert, que és un magnífic exemplar. A la cama dreta hi té adherides dues anelles amb les següents inscripcions:

España—A 32 — 13113 (1.ª anella)
5 8 (2.ª anella)

Diumenge, a L'Escut Emporità, es celebrà un lluït ball de Primavera. Fou elegida regina la senyoreta Montserrat Barceló a la qual acompanyaren les senyoretas Leonor Piferrer, Dolors Amat, Joana Rigo, Leonor Junqué i Lluïsa Sais.

El ball fou executat per la notable orquestrina de Mataró, *Els Verds*.

El cens de població de 1932 en aquesta ciutat, era de 4.488 habitants, i el moviment demogràfic el següent:

Defuncions: homes, 27; dones, 31; naixements: homes, 24; dones 31.

Hom podrà constatar per les dades que es van consignar que aquestes defuncions són degudes al natural esgotament de l'individu, i per tant no cal atribuir-les a la manca de sanitat i higiene a la nostra ciutat.

Defuncions de més de 95 anys, 1; de més de 80 anys, 8; de més de 75 anys, 4; de més de 70 anys, 13; de més de 65 anys, 5; de més de 60 anys, 4; de més de 55 anys, 9, de

més de 50 anys, 5; un de 36 anys, un de 38 anys, un de 23, un de dos mesos i un de quatre dies. Nascuts morts, 5; morts al néixer o abans de les 24 hores, 3.

De conformitat a allò que prevé l'article tercer del decret de 6 de gener del corrent any i demés disposicions de la llei electoral de 8 d'agost de 1907, han estat designats els presidents i suplents de les seccions electorals, tal com segueix:

Districte 1.er, secció 1.ª: Joaquim Agell Mont, Toribi Farrés Camps.

Secció 2.ª: Josep Cruanyes Maimí, Josep Aragonés Abelló.

Secció 3.ª: Àngela Figuerola Ramentol, Maria Trill Riera.

Districte 2.on, secció 1.ª: Francesc Sala Deulofeu, Albert Matarrodona Serra.

Secció 2.ª: Pere Sabaté Coloma, Josep Bonsoms Salvat.

Secció 3.ª: Francesc Vives Jovés, Grau Maruny Frigola.

Serveis prestats per el Dispensari de Lluita Antituberculosa i Acció Social de les comarques gironines del mes de març de 1933.

Malalts que han passat pel Dispensari, 531; malalts visitats per primera vegada, 39.

Detall dels treballs efectuats: Visites, 240; Radiografies, 12; Radioscòpies, 61; Anàlisis, 79; Tractaments, 348; Neumotòrax, 17; Injeccions, 252; Tractaments amb sanocrisina, 24; Tractaments amb tirofats, 55.

Medicaments entregats (a part d'injectables).

Específics farmacèutics 85, a 61 malalts.

Servei de Vacunació Antituberculosa amb la vacuna «Calmette Guérin»

Nadons vacunats i revacunats a la Capital, 45; vacunats i revacunats en els pobles de les Comarques Gironines, 151; Total 186.

L'acte de diumenge a Foixà

(Vé de la primera plana)

don a que som en temps de llibertat. Avui hom s'avergonyeix de no saber llegir ni escriure, de servir un grau baix de cultura, de viure rerassegat.

Foixà ens ha causat, d'una banda, la pena de l'abandó d'aquell temps, però d'un altre cantó, és el poble que es desperta i vol alliberar-se d'una tirania d'opressió i incultura. I cal tenir en compte que això és degut a la República...

E. VIGO

(Retirat de l'edició anterior)

Es venen dues pianoles

a molt bon preu.

Dirigir-se a: **CONRAD SALA**
i **JOSEP CASTELLÓ.**

LLEGIU I PROPAGUEU CIUTADANIA

GRAN HOTEL J. SALLERAS

Avinguda de la República, 18. — LA BISBAL

Cuina insuperable - Excel·lents habitacions - Bon gust
:: La casa dels viatjants - Especialitat en banquets ::

AJUNTAMENT

Sessió de primera convocatòria celebrada per la corporació municipal corresponent al dia 9 de maig sota la Presidència del batlle senyor Pere Lloberas.

Hi assisteixen el regidors senyors Carré, Llenas, Sala, Figueras, Tarrés, Prim, Ponjoan, Canta i Vernet.

Es llegida i aprovada l'acta de l'anterior i seguidament s'entra a

L'ordre del dia

adoptant-se els següents acords:

Nomenar al secretari senyor Pere Mercader per a que assisteixi com a comissionat a la Junta de classificació de quintes el dia 17.

Pendre en consideració un escrit del Veterinari Inspector de carns senyor Massaneda en el qual assabenta al Consistori que el dimecres prop passat va decomisar un xai que va comprovar havia sigut mossegat per un animal subjecte a follia, i com és costum en tals cassos tingué per convenient no permetre fos destinat al consum públic.

Així mateix dona compte d'incidents registrats en l'escorxadors i demana tornin a posar-se en vigor uns articles que anomena sobre reglament d'escorxadors car aixís no hi haurà necessitat d'esmenar cassos d'intrussió de carnicers en la seva tasca professional.

Un dictamen de la Comissió de Governació reglamentant el funcionament dels aparells de ràdio i gramola tal com segueix: de 12 a 2 tarda i de 7 a 11 nit per durant els dies ordinàris. Les vigílies de festa podran funcionar fins a les 12 nit i tots els diumenges i demés festes tot el dia fins a les 12 nit.

S'assabenten que s'han rebut les 15 taules per a les Escoles.

Abonar cinc mesos d'arrendament a raó de cinc pessetes per mes al senyor Teixidó.

El senyor Llenas de la Comissió de Cementiris dona compte de la vinguda de mossèn Miquel Prats, persona entesa en la recerca d'aigües subterrànies, el qual va practicar una investigació a la necròpolis havent trovat deus d'aigua en abundància que facilitaràn el regatge a dojo dels jardins d'aquell lloc

Precs i preguntes

L'alcalde diu que hi han alguns propietaris que fan una resistència passiva en l'adescament de les façanes de llurs immobles tal volta esperant vingui un nou ajuntament que descuidi aquesta millora urbana i opina que deu complir-se els acords que sobre el particular va adoptar l'Ajuntament amb respecte aquest afer, encarregant-se de les obres l'Ajuntament per compte dels respectius propietaris. S'ha d'obrar, davant d'aquesta passivitat dels propietaris, sense cap classe de mirament particular i fer complir els acords si no és vol que en surti ressentit el prestigi de la Corporació.

Parla el senyor Carré i no està conforme amb aquesta mesura, i n'obstant diu que és demòcrata i per consegüent accepta i és respectuós amb tots els acords presos per majoria.

Intervé el senyor Tarrés prestant la seva conformitat. També intervé novament el senyor Carré per rectificar fent-ho així mateix el senyor Tarrés, com també el senyor Figueras fa algunes aclaracions i es dona per acabat aquest assumpte.

El senyor Carré fa present que s'acosta el temps canicular i que es prohibeixi espolsar alfombres i altres útils domèstics en cap hora del dia, com també no es tirin escombraries al Daró.

El senyor Alcalde diu que caldria que aquests abusos se li denunciessin i fa retret que abans els ciutadans tenien més cura que en el present en cooperar amb l'obra que

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

La Bisbal trimestre . . . 2'50 ptes
Fora, trimestre . . . 3'00 »
Estranger, trimestre . . . 4'00 »

PER ANUNCIS
DEMANI'S LA TARIFA

CIVITADANIA

Redacció i Administració

Avinguda de la República 17
entressol

IMPREMTA
Carrer de Pi i Margall núm. 20

porta conjunta la corporació sobre policia urbana, i el senyor Tarrés diu que hom sap qui tira les escombraries al Daró i ningú denuncia a aquelles persones.

El senyor Carré parla dels abusos del licitats que cada mercat envaïen els nostres carrers, i es donen els mitjants a la comissió de mercats per a que adobtin totes les mesures per tal de que's compleixi els acords sobre la mendicitat.

El senyor Ponjoan assenjala un pas perillós que existeix a l'entrada del carrer del Call que segons dit regidor, son molts els accidents que s'han produït en aquell lloc.

No havent'hi altres assumptes a tractar s'aixecà la sessió.

Evocació

Al meu car amic F. Carreras i Padrós

*Una nit de caramelles
un jorn de Resurrecció,
ens dèiem coses molt belles
amb l'estimada del cor.
Benaurada primavera!
Tú vas segellar dos cors
amb un bés sublim, dolcíssim,
amarat de pur amor.
Més la d'alla malestruga
que va de companya amb la Mort
va segar la vida en flor
d'una mare
jove encare
destroçant un altre cor.*

*ja mai per Pasqua Florida,
ni en cap més Resurrecció
ni en nit de caramelles,
puc veure les coses belles
de l'estimada del cor.*

NARCIS LLOVERAS.

De L'«Autonomista»

Preneu el vostre cafè al
EXPRES BAR

Es el millor de La Bisbal.

SERVEI ACURAT
LICORS DE MARCA
ES SERVEIXEN PASTELS DE
TOTES MENES.

Ràpida

Escribim aquestes ratlles, mal impressionats, sota l'amargor que ens dona l'incomprensible obstrucció, que ara més aferrissada que mai, es planteja a les Corts Constituents, amb el sol intent,—no hi ha causa que ho justifiqui,—d'enderrocar el Govern, sigui com sigui.

No sabem el que s'haurà resolt, en el moment de llegir-se aquestes ratlles en el periòdic. De totes maneres, es vergonyós el que està passant en aquests instants si volem fer notar la nostra mal impressió.

Que l'ambició de manar pugui fer devallar els homes al terreny baix i fastigós de la apostasia i la falta d'escrúpol, és cosa que a nosaltres, polítics sentimentals, ens revolta les sangs. No podem capir que homes de cervell clar, d'envejable reputació, distingits amb una representació honorable, en un moment dat, pessigollejats per el cuc de l'envejeta puguin caure en el ridícul, amb totes les agravants. Que puguin contre vir-se, posant en pugna ideals maifestats que deien sentir noblement i amb tot entusiasme, en prò de la República, emprant ara una tasca negativa.

Si analitzem bé el que passa, veurem entre els obstruccionistes, una barreja de polítics, un conglomerat, que, dient-ho ben gràficament, ens resulta altament fastigós. Gent de dreta amb gent d'extrema esquerra, catòlics amb laicistes; unitaris amb federals. ¡Federal! Bé és veritat que nosaltres no sehem pas de quina mena de federals es tracta. Allà dalt, a la meseta, aquell partit és ben bé un partit d'escamots. Hi han federals de En Franchi Roca, de En Barriobero, de En Niembro i de l'Ayuso. Deixem an'en Pi i Arsuaga, perquè creiem que, el pobre, de fastiguejat, ni gosa dir que l'ànima sigui seva. Si en Pi i Margall tornava de l'altre món, amb seguretat que faria com Crist foragitant els mercaders del temple.

¿Qué se'n pot esperar d'uns federals, que d'aquest ideal en tenen ben poca cosa, essent l'autonomia per a ells una paraula buida? Fan el joc dels pastetes d'en Lerroux, que també es diu federal. Recordem que en certa ocasió digué que s'apropiava la bandera d'en Pi sigui el seu programa. I ja havem vist, de sempre, el mal us que n'ha fet!

Són autonomistes de pasta de bunyol. Per cert que al pastisser Lerroux, l'altre dia En Rovira i Virgili, des de les planes del diari «La Humanitat» li donava una lliçó ben clara i contundent, demostrant-li la seva ignorància en el ram d'Autonomia. Es basà en certes declaracions autònomes que féu aquell als periodistes.

TEATRE OLYMPIA

CINEMA SONOR

Avinguda de la República

LA BISBAL

DISSABTE NIT. DIUMENGE TARDA I NIT

PROGRAMA GRANDIÓS

ESTRENA del divertit «vodevill» sonor

SE FUE MI MUJER

Per: HENRY GARAT
i MEG LEMONNIER.

Altra important estrena. Presentació del drama Paramount sonor

MARIDOS ERRANTES

Per CLIVE BROOK i JELIETTE COMPTON

Passa exactament ara, el que passà amb la primera República. Avui, tot és fer guerra a l'Azaña, com ahir tot era fer guerra a En Pi i Margall. Antany, els mateixos que havien posat al poder a En Pi i Margall, foren els que li giraren l'esquena al poc temps, fent tots els possibles per enderrocar lo. I ja es veié; ho varen aconseguir, però també, més tard, no gaire més tard, al darrera s'enderrocava la República.

Avui, també passa exactament. Els mateixos que posaren a l'Azaña al primer lloc en el governament de l'Estat, són els primers en fer-li la traveta. Que procurin doncs, que efectes no vagin més enllà, com esdevingué en la primera República. La cosa va posant-se tant malament, que no ens vindria de nou. Ens dol manifestar-ho!

Els periòdics de dreta, no poden dissimular la seva satisfacció, davant el que passa. En Maura, no es cansa de portar aigua al molí del unitarisme. A veure si a l'últim lograda omplenar-lo. Tot podria ésser. Aleshores si que podriem donar l'adéu a la República. I tot per culpa, principalment, dels federals de nom, doncs que de federals de fet no en tenen res. Aquesta és la veritat.

Malhaurat Pi i Margall, fins mort i tot li han de donar emmaregades!
B.

Pampallugues

Lligueries

Al Parlament Català es parlava de l'atur forçós. Algun pessimista no hi veia solució. La «Lliga» deixà escapar una rialleta de conill; sa ben que a «La Veu» hi ha obrers que es treuen dues setmanades o més. Atur forçós? Els ineptes de l'Esquerra no poden solucionar-la, la «Lliga» podria minvar-lo us diran els prohoms.

Però amb tot i aixó, la veritable veu de Catalunya els crida: «Lliga» no!! Fora... butxins!!!

Radicaleries

Tots els germanets radicals de l'Empordà, diumenge feren cap a Girona a sentir els prohoms de la seva confraria.

En tornar tót eren cares llargues. Els oradors els havien dit que ja sabien que el govern Azaña tenia majoria absoluta i que de l'obstrucció res...

Quan avui hauran llegit la derrota de les oposicions, els radicals no hauran vessat ni una llàgrima. Ells ja se les varen gastar totes el diumenge, pobrets!

Èxits (?)

Suara va parlar a La Bisbal, un orador de la F.A.I. Vingué a donar, segons digué l'element que féu llur presentació, una conferència, però l'acte no arribà ni a la categoria d'un miting gris i vulgar.

Crits, molts crits. Paràgrafs amaratats de mots forts i picants, cercadors d'aplaudiments, però era ende-bades. Atacs a les Joventuts d'Esquerra que hom acollí com qui sent ploure. Un crit de visca la F. A. I. contestat per dos o tres adictes, patacades als polítics.

Total, que el senyor conferenciant (?) tingué la virtut d'indignar a tothom amb llur sang i fetge vulgaríssim. Si tots els èxits de la F.A.I. són com l'aconseguit a La Bisbal, ja els planyem!...

Cine Mundial

DIUMENGE, DIA 14

L'ÈXIT DELS ÈXITS

El Congreso se divierte

opereta de gran espectacle per
Lillian Harvey i Henry Garat

TITANIC

Emocionant drama a l'Occèa

DIBUIXOS